

De ware achtergrond
van
KERSTMIS

De ware achtergrond
van
KERSTMIS

Herbert W. Armstrong

Dit boekje mag niet verkocht worden. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Waar komt Kerstmis vandaan? . . . uit de Bijbel, of uit het heidendom? Hier volgen de verbazingwekkende feiten die u wellicht verrassen! Ga eens bij uzelf na: wat weet u van de oorsprong van de kerstboom; van Sinterklaas of het kerstmannetje; van de kerstkrans; van de maretak; van de gewoonte van het uitwisselen van geschenken?

„Kerstmis is voor de kinderen“, wordt er vaak gezegd. Weinig mensen nemen echter de moeite om precies na te gaan wat nu eigenlijk de principes zijn die de jonge vierders worden geleerd door de vele gebruiken die met de kersttijd in verband staan.

TOEN IK NOG HEEL JONG WAS, werd mij geleerd op Kerstavond bij de schoorsteenmantel een sok op te hangen. Als ik dan de volgende morgen wakker werd, zat deze vol met speelgoed en zakjes of doosjes snoep en noten. En naast de schoorsteenmantel stond plotseling een kerstboom, die met glinsterende dingen was versierd. Ook hingen er cadeautjes aan. En voor ons, kinderen, lagen er onder ook cadeautjes. Mij werd verteld dat het kerstmannetje die nacht door de schoorsteen was gekomen en dit alles had achtergelaten.

Heb ik wat mijn ouders mij vertelden onderzocht? Natuurlijk niet. Ik geloofde het — nam het als iets vanzelfsprekends aan. Wie niet?

Sta eens stil en denk eens na! Zeer weinig mensen hebben ooit nagedacht over *waarom* zij geloven wat zij geloven — *waarom* zij de gewoonten volgen die zij volgen, of *vanwaar* die gewoonten stammen. Wij werden geboren in een wereld van gewoonten. Wij groeiden op zonder er ook maar een vraag over te stellen.

Hoe komt dat? De kuddegeest? Niet helemaal.

Maar van nature hebben we inderdaad de neiging met de

massa mee te lopen, of die nu gelijk heeft of niet. Schapen volgen anderen gedwee naar de slachtbank. Mensen zouden moeten nagaan waarheen zij zich begeven.

Hoe — *wanneer* ontstond Kerstmis?

Is Kerstmis *werkelijk* de viering van de geboortedag van Christus? Werd Jezus op 25 december geboren?

Vierden de oorspronkelijke apostelen, die Jezus persoonlijk hebben gekend en door Hem werden onderwezen, op 25 december zijn verjaardag? Vierden zij eigenlijk wel zijn verjaardag?

Als Kerstmis de belangrijkste christelijke feestdag is, *waarom* vieren dan zoveel niet-christelijke mensen het kerstfeest? Weet u het?

Waarom geven de mensen in de kersttijd cadeautjes aan familieleden, vrienden en relaties? Omdat de wijzen geschenken gaven aan het Christuskind? Het antwoord zal u wellicht verrassen.

De meeste mensen „veronderstellen” over Kerstmis heel wat wat niet waar is. Maar laten we nu niet langer „veronderstellen” en *de feiten achterhalen!*

Wat encyclopedieën zeggen

Het woord „Kerstmis” betekent „mis van Christus”. De niet-christenen en protestanten hebben het van de Rooms-Katholieke Kerk. En waar heeft deze het vandaan? NIET uit het Nieuwe Testament — NIET uit de Bijbel — NIET van de oorspronkelijke apostelen die persoonlijk door Christus werden onderwezen — maar *in de vierde eeuw* kwam het de Rooms-Katholieke Kerk binnen vanuit *het heidendom*.

Aangezien de viering van Kerstmis de wereld is overgeleverd door de Rooms-Katholieke Kerk, en op geen ander gezag berust dan dat van de Rooms-Katholieke Kerk, zullen we eens zien wat de door deze kerk uitgegeven *Catholic Encyclopedia* ervan zegt:

„Kerstmis behoorde *niet* tot de vroegste feesten van de Kerk . . . de eerste aanwijzingen voor het feest komen *uit Egypte . . . Heidense gebruiken* die in de kalandae van januari plaatsvonden leidden tenslotte tot de vorming van Kerstmis” (artikel „Christmas”, editie 1911).

En in dezelfde encyclopedie, onder het artikel „Natal Day”

(geboortedag), lezen we dat de vroege katholieke kerkvader Origenes deze waarheid erkende: „ . . . In de Schriften wordt van niemand vermeld dat hij op zijn geboortedag een feest of een groot banket hield. *Alleen zondaars* [zoals Farao en Herodes] hielden grote feesten op de dag waarop zij in *deze* wereld werden geboren” (nadruk van ons).

De *Encyclopaedia Britannica* (editie 1946) schrijft: „Kerstmis (i.e., de Mis van Christus) . . . behoorde niet tot de vroegste feesten van de kerk . . .” Het werd ingesteld door Christus noch door de apostelen, noch op enig bijbels gezag. Het werd pas veel later van het heidendom overgenomen.

De *Encyclopedia Americana* (editie 1944) schrijft: „Kerstmis . . . werd, volgens vele deskundigen, niet gevierd in de eerste eeuwen van de Christelijke kerk, aangezien het in het algemeen een Christelijk gebruik was om van belangrijke personen de dood te gedenken in plaats van hun geboorte. [De „Communie”, die wel op nieuwtestamenteisch bijbels gezag is ingesteld, is een herdenking van de dood van Christus.] . . . *In de vierde eeuw* werd er ter gedachtenis van deze gebeurtenis [Christus’ geboorte] een feest ingesteld. In de vijfde eeuw gebod de Westerse Kerk het voor eeuwig te vieren *op de dag van het oude Romeinse feest van de geboorte van Sol* [de zon], daar er geen betrouwbare kennis bestond over de dag van Christus’ geboorte.”

Let goed op! Deze erkende autoriteiten tonen aan dat Kerstmis gedurende de eerste twee- of driehonderd jaar niet door christenen werd gevierd — een aanzienlijke periode! In de vierde eeuw kwam het de Westerse, of Rooms-Katholieke, Kerk binnen. Pas in de vijfde eeuw gebod de Kerk van Rome dat het als een officiële christelijke feestdag moest worden gevierd!

Jezus niet op 25 december geboren

Jezus werd zelfs niet in het winterseizoen geboren! Toen Christus werd geboren, waren er „herders in diezelfde landstreek, die *zich ophielden* in het veld en des nachts de wacht hielden over hun kudde” (Lukas 2:8). Dit kan in Judea nooit het geval zijn geweest in de maand december. De herders brachten hun kudden nooit later dan half oktober in de stal, om ze te beschermen voor het koude, regenachtige

seizoen dat daarop volgde. De Bijbel zelf bewijst, in Hooglied 2:11 en Ezra 10:9 en 13, dat de winter een regenseizoen is, waardoor de herders 's nachts niet in de open lucht konden blijven.

„Het was een oude gewoonte onder de Joden van die dagen om hun schapen omstreeks het Pascha (in de vroege lente) naar het veld en de wildernis te brengen, en ze zodra *de eerste regen* begon te vallen weer binnen te brengen” (*Adam Clarke Commentary*, vol. 5, p. 370, New York ed.).

„Gedurende de tijd dat zij buiten waren”, vervolgt dit gezaghebbende werk, „hielden de schaapherders dag en nacht de wacht. Daar . . . vroeg in de maand Marchesvan [die ongeveer half oktober begint] de eerste regen kwam, concluderen we dat de schapen gedurende de hele *zomer* buiten in het veld bleven. En aangezien deze herders hun schapen *nog niet* binnen hadden gebracht, is de redenering gewettigd dat oktober nog niet was begonnen, en dat derhalve onze Heer niet is geboren op *25 december*, wanneer er geen kudde buiten waren; evenmin kan Hij na *september* zijn geboren, aangezien de kudde 's *nachts* nog buiten was. Op deze gronden behoort de *geboorte in december* te worden opgegeven. Dat de kudde 's nachts werden gehoed is *een chronologisch feit* . . . Zie de aanhalingen van de *Talmoedisten in Lightfoot*.”

Iedere goede encyclopedie en alle deskundigen geven te kennen dat Christus niet op 25 december is geboren. Ook rooms-katholieke bronnen stellen dit feit openlijk vast.

De precieze datum van Jezus' geboorte is volkomen onbekend, zoals algemeen wordt erkend — hoewel ik u, als ik er in dit boekje genoeg ruimte voor had, bijbelteksten zou kunnen tonen die er sterk op wijzen dat de geboorte van Christus in de vroege herfst plaatsvond — hoogstwaarschijnlijk in september, ongeveer zes maanden na het Pascha.

Als God had gewild dat wij Christus' geboortedag zouden gedenken en vieren, zou Hij de exacte datum niet zo volstrekt hebben verborgen.

Hoe dit heidense gebruik in de kerk kwam

Hoe is nu dit heidense gebruik in de Westerse christelijke wereld binnengeslopen?

In de Westerse wereld is Kerstmis een der belangrijkste gods-
dienstige en commerciële tijden van het jaar. Maar wat hebben
al die kerstgebruiken met de geboorte van Jezus te maken?

De *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* verklaart dit duidelijk, in het artikel over „Kerstmis”: „Hoezeer de datum van het feest afhangt van de heidense Brumalia (25 december), die volgde op de Saturnalia (17-24 december), en waarmee de kortste dag van het jaar en de ‘nieuwe zon’ werd gevierd . . . kan niet nauwkeurig worden vastgesteld. De heidense Saturnalia en Brumalia waren te diep in het volksgebruik ingeworteld om door de christelijke invloed terzijde te worden geschoven . . . Het heidense feest met zijn buitensporigheid en pretmakerij was zo populair dat de christenen blij waren een uitvlucht te hebben om, zonder veel verandering in geest en stijl, de viering ervan voort te zetten. Christelijke predikers van het Westen en Nabije Oosten protesteerden tegen de ongepaste lichtzinnigheid waarmee Christus’ verjaardag werd gevierd, terwijl de christenen van Mesopotamië hun Westerse broeders beschuldigden van afgoderij en zoonanbidding door dit heidense feest als christelijk over te nemen.”

Vergeet niet dat de Romeinse wereld heidens was. Tot in de vierde eeuw vormden de christenen een kleine, hoewel groeiende minderheid en zij werden door de regering en de heidenen vervolgd. Maar met de komst van keizer Constantijn, die in de vierde eeuw het christendom beleed, waarmee hij het christendom op gelijke voet met de heidense godsdiensten plaatste, aanvaardde de bevolking van de Romeinse wereld massaal deze nu populair geworden christelijke godsdienst.

Verlies evenwel niet uit het oog dat deze mensen waren opgevoed met heidense gewoonten, waarvan de belangrijkste dit afgodische 25 decemberfeest was. Met zijn speciale sfeer was het een feest van vrolijkheid. Men genoot er intens van! Men wilde het niet opgeven! Hetzelfde artikel in de *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge* verklaart hoe de erkenning door Constantijn van de zondag, de dag van de heidense zoonanbidding, samen met de invloed van het Manicheïsme, dat de ZON van God met de fysieke ZON identificeerde, deze heidenen van de vierde eeuw, die nu massaal tot het „christendom” overgingen, een voorwendsel in handen gaf om hun heidense feest van 25 december (de

geboortedag van de *zonnegod*), de geboortedag van de *zoon* van God te noemen.

Op deze manier werd Kerstmis hecht aan onze Westerse wereld verbonden! We kunnen het dan wel met een andere naam aanduiden, het is en blijft echter precies hetzelfde oude heidense feest van de aanbidding van de zon! De enige verandering schuilt in de naam! Men kan een *konijn* wel een leeuw *noemen*, maar het *blijft* een konijn.

Nog een citaat uit de *Encyclopaedia Britannica*: „Sommige Latijnen hebben waarschijnlijk reeds in 354 de geboortedag verplaatst van 6 januari naar 25 december, dat toen een *Mithraïsche feestdag* was . . . de geboortedag van de *onoverwinnelijke zon* . . . De Syriërs en de Armeniërs, die zich aan 6 januari bleven houden, beschuldigden de Romeinen van zanaanbidding en afgoderij, en beweerden . . . dat het feest van 25 december een uitvinding was van discipelen van Cerinthus . . .”

De ware oorsprong van Kerstmis

Maar als wij Kerstmis van de Rooms-Katholieke Kerk hebben, en als deze het van het heidendom heeft overgenomen, waar hebben de heidenen het dan vandaan? Waar, wanneer en wat is de ware oorsprong van dit feest?

Het is een der voornaamste gebruiken van het corrupte systeem dat in de bijbelse profetieën en leringen met de naam Babylon wordt aangeduid. Het feest begon en is voortgekomen uit het oorspronkelijke Babylon van Nimrod! Inderdaad, het vindt zijn wortels in de Oudheid van kort na de Zondvloed!

Nimrod, de kleinzoon van Cham, de zoon van Noach, was de werkelijke grondlegger van het Babylonische systeem dat de wereld sindsdien in zijn greep heeft — het systeem van georganiseerde wedijver — van door de mens beheerste regeringen en wereldrijken, gebaseerd op een economisch stelsel van concurrentie en winstmaken. Nimrod was de bouwer van de toren van Babel, het oorspronkelijke Babylon, het oude Ninevé, en van veel andere steden. Hij organiseerde het eerste *koninkrijk* van deze wereld. De naam Nimrod is afgeleid van het Hebreeuwse *marad*, dat „hij rebelleerde” betekent.

Kleurige kleding, schitterende lichtjes, versierde bomen, kerstkransen en hulst, cadeautjes, vrolijkheid en zingen — een beschrijving van Kerstmis? Niet helemaal. Al eeuwen voordat Jezus werd geboren kwa-

men deze en nog andere feestgebruiken in verscheidene landen van Europa algemeen voor. Deze oude gebruiken vormen de basis van de tegenwoordige kerstviering. Plaatselijke tradities hebben er verscheidene andere gewoonten aan toegevoegd.

In een groot aantal oude geschriften is veel te lezen over deze man, die een begin maakte met de grote georganiseerde afval van God. Nimrod was zo slecht dat hij naar verluidt zijn eigen moeder Semiramis huwde. Na Nimrods vroegtijdige dood verbreidde zij de valse leer van de overleving van Nimrod als geestelijk wezen. Zij beweerde dat een volwassen altijd groene boom in één nacht vanuit een dode boomstronk was gesproten, hetgeen de overgang naar nieuw leven door de dode Nimrod symboliseerde. Op elke verjaardag van zijn geboorte, beweerde zij, placht Nimrod deze altijd groene boom te bezoeken en er geschenken op achter te laten. De geboortedag van Nimrod was 25 december. Dit is de ware oorsprong van de kerstboom.

Door middel van haar intriges en manipulaties werd Semiramis de Babylonische „koningin des hemels”, en Nimrod werd, onder verschillende namen, „de goddelijke zoon des hemels”. In de loop der tijd werd Nimrod in deze afgodische verering tevens de valse Messias, de zoon van Baäl, de zonnegod. In dit valse *Babylonische* systeem werden „moeder en kind” (Semiramis met de wedergeboren Nimrod) de belangrijkste objecten van aanbidding. Deze „moeder en kind”-aanbidding verspreidde zich over de gehele aarde. Al naar gelang het land en de taal variëren de namen. In Egypte werden zij Isis en Osiris genoemd. In Azië Cybele en Deoius (of Attis). In het heidense Rome Fortuna en Jupiterpuer. Ook in Griekenland, China, Japan en Tibet treft men, *lang voor de geboorte van Christus*, de tegenhanger van de Madonna aan.

Gedurende de vierde en vijfde eeuw, toen de heidenen van de Romeinse wereld massaal het nieuwe en populaire „christendom” aanvaardden, waarbij zij hun oude heidense gewoonten en geloof meebrachten, en deze in christelijk klinkende namen hulden, werden tevens de Madonna en het „moeder en kind”-idee populair, in het bijzonder tijdens de kerst. Ieder kerstseizoen hoort men talloze malen het „Stille Nacht, Heilige Nacht” waarin het thema van „moeder en kind” een belangrijke rol speelt. Wij, die in deze Babylonische maatschappij zijn geboren, opgevoed en ondergedompeld, hebben geleerd deze dingen als heilig en gewijd te vereren. Wij hebben niets onderzocht om erachter te komen waar ze

vandaan komen — of zij uit de Bijbel komen of uit het heidendom.

Wij zijn ontsteld bij het vernemen van de waarheid — sommigen nemen helaas aanstoot aan de naakte waarheid! Maar God gebiedt zijn trouwe dienaren: „Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend”! Hoe ontstellend deze feiten ook mogen zijn, het *zijn* de naakte feiten van de geschiedenis en de Bijbel!

De werkelijke oorsprong van Kerstmis gaat terug tot het Babylon van de Oudheid. Het is een onverbrekelijk onderdeel van de georganiseerde afval die een misleide wereld sindsdien in de greep heeft! In Egypte werd altijd geloofd dat de zoon van Isis (de Egyptische naam van de „koningin des hemels”) op 25 december was geboren. Deze vermaarde verjaardag werd door het heidendom al eeuwen voor de geboorte van Christus in vrijwel de hele toenmaals bekende wereld gevierd.

De 25e december is niet de geboortedag van Jezus, de ware Christus! De apostelen en de vroege ware Kerk vierden de geboortedag van Christus nooit, op *geen enkele* dag. In de Bijbel is daartoe ook niet het geringste gebod te vinden. De viering van verjaardagen is een heidense, niet een christelijke gewoonte!

Aldus werden de oude „Chaldeeuwse mysteriën”, die door de vrouw van Nimrod werden gegrondvest, onder nieuwe christelijk klinkende namen overgeleverd door middel van de heidense religies.

De oorsprong van kerstkrans, maretak en kerstblok

Vanwaar nu stamt het gebruik van de maretak? In de Oudheid werd door de heidenen de maretak op het feest van de winterzonnwende gebruikt, omdat hij wegens de veronderstelde wonderbaarlijke geneeskraft als gewijd aan de zon werd beschouwd. De heidense gewoonte om elkaar onder de maretak te kussen was een der eerste handelingen in de nacht van brasserij en losbandigheid — waarmee de dood van de „oude zon” en de geboorte van de nieuwe ten tijde van de winterzonnwende werd gevierd. De in heidense feesten gewijde maretak is een parasiet!

Ook hulst en hulstkransen waren aan de zon gewijd. De ronde kerstkrans is in wezen een symbool van de zon.

Zelfs het aansteken van vuren en kaarsen als christelijke plechtigheid is louter een voortzetting van de heidense gewoonte om de steeds zwakker wordende zonnegod bij het bereiken van zijn laagste punt aan de zuidelijke hemel aan te moedigen!

„De kerstkrans, de maretak, het kerstblok . . . zijn overblijfselen van voor-christelijke tijden” (*Encyclopedia Americana*).

In vele andere bronnen wordt ondubbelzinnig bevestigd dat nagenoeg alle kerstgebruiken zijn terug te voeren op heidense gebruiken en lang voor de christelijke jaartelling hun oorsprong hebben.

Ook St. Nicolaas!

Maar die goeie ouwe St. Nicolaas zal toch niet iemand van heidense geboorte zijn? Toch wel, en zijn ware aard is niet zo weldadig en heilig als wordt verondersteld!

St. Nicolaas (in de angelsaksische landen het kerstman-netje of Santa Claus) was een Rooms-Katholieke bisschop uit de vijfde eeuw. In de *Encyclopaedia Britannica* lezen we: „St. Nicolaas, bisschop van Myra, een heilige die op 6 december door de Grieken en Latijnen werd vereerd . . . De legende dat hij aan de drie dochters van een verarmd burger heimelijk een bruidschat zou hebben verleend . . . is, naar verondersteld wordt, de oorsprong van de oude gewoonte om op St. Nicolaasavond [5 december] in het geheim geschenken uit te delen . . .” (Vol. 19, pp. 648-649, 11e editie).

Het hele jaar straffen ouders hun kinderen wegens liegen. Vervolgens vertellen zij zelf hun kinderen in de maand december al deze leugens! Is het een wonder dat vele van hen, als zij ouder worden en de waarheid horen, beginnen te geloven dat ook God een mythe is?

Is het christelijk om aan kinderen mythen en onwaarheden te onderwijzen? God zegt: „Gij zult geen valse getuigenis spreken”! Het *lijkt* misschien juist en kan door de menselijke rede gerechtvaardigd worden, maar God zegt: „Soms *schijnt* een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood.”

Wanneer wij dus deze feiten onderzoeken, zijn wij verbaasd als we zien dat het vieren van Kerstmis, Sinterklaas enz. zeer beslist geen christelijke praktijk is, maar een heidense gewoonte — een der wegen van Babylon waartoe wij zijn vervallen!

Wat de Bijbel over de kerstboom zegt

Maar waar de Bijbel zwijgt over Kerstmis en over enige viering hiervan door de apostelen of de vroege Kerk, heeft hij wel iets te zeggen over de kerstboom!

Dit zal bij veel mensen als een verrassing overkomen. Maar hier staat het:

Jeremia 10:2-6: „Zó zegt de Here: *Gewent u niet aan de weg der volken . . . Want de handelwijze der volken, die is nietigheid*: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, — arbeid van werkmanshanden met de bijl — met zilver en goud siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt.”

Dit is een perfecte beschrijving van de kerstboom, die door de Eeuwige wordt betiteld als: „de weg en handelwijze der volken”.

Ons wordt geboden die weg of handelwijze te onderwijzen noch te volgen! In deze passage in de Bijbel wordt dit als afgoderij beschouwd. Het vijfde vers wijst erop dat deze bomen niet kunnen spreken, niet kunnen lopen, en moeten worden gedragen. „Vreest voor hen niet, want zij doen geen kwaad, maar ook goeddoen is er bij hen niet.” Het zijn geen goden die men moet vrezen. Sommige mensen willen dit lezen als zou er staan dat het geen kwaad kan een kerstboom te hebben, maar dat is niet wat er staat.

Is geschenken uitwisselen bijbels?

Maar betreffende het belangrijkste onderdeel van de hele kerstviering — het inkopen doen, het uitwisselen van geschenken — zullen velen triomfantelijk uitroepen dat de Bijbel *dit* tenminste gebiedt. „De wijzen kwamen immers ook met geschenken, toen Christus was geboren?”

Nogmaals zullen we enige verrassingen onder ogen moeten zien bij het vernemen van de naakte waarheid. Laten we eerst kijken naar de historische oorsprong van het over en

weer uitdelen van geschenken, en daarna zien wat de Bijbel daar *precies* over zegt.

In de *Bibliotheca Sacra* (vol. 12, pp. 153-155) lezen we: „De uitwisseling van geschenken tussen vrienden is eveneens karakteristiek voor Kerstmis en de Saturnalia, en *moet door de Christenen van de Heidenen zijn overgenomen*, zoals de waarschuwing van Tertullianus duidelijk aantoont.”

Het is een feit dat deze vaste gewoonte van de mensen om in de kersttijd geschenken uit te wisselen met vrienden en familieleden, *geen spoor van christelijkheid vertoont*, hoe vreemd dat ook moge klinken! Het is geen viering van Christus' verjaardag, en eert Hem noch die dag! Stel, iemand die u lief heeft is jarig en u wilt hem of haar op die dag eren. Zou u dan kwistig voor *iedereen* cadeaus kopen, met al uw *andere* vrienden en familieleden geschenken over en weer uitdelen, maar degene wiens verjaardag u viert volledig vergeten? Dat is, zo beschouwd, tamelijk ongerijmd.

Toch is dit nu precies wat veel mensen over de hele wereld doen! Zij eren een dag, die niet de verjaardag van Christus is, door zeer veel geld uit te geven voor het kopen van geschenken die zij dan onder vrienden en familieleden uitdelen. Op grond van vele jaren ervaring kan ik echter zeggen, en ik denk dat de meeste dienaren mij zullen bijvallen, dat als de maand december verstrijkt, bijna alle belijdende christenen vergeten aan Christus of aan zijn werk geschenken te geven. December is vaak voor het werk van Christus een der moeilijkste maanden! De mensen schijnen te druk met het onder elkaar uitdelen van geschenken om aan Hem en zijn Werk te denken. Vervolgens, schijnt het, moeten zij zich in januari en soms zelfs tot in februari herstellen van wat zij met Kerstmis hebben uitgegeven, zodat zij zelden vóór de maand maart terugkeren tot het normaal steunen van Christus en zijn Werk!

Laten we nu eens zien wat de Bijbel zegt over de wijzen die geschenken gaven toen Christus was geboren. Het is te vinden in Mattheüs 2:1-11: „Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, en vroegen: Waar is *de Koning der Joden*, die geboren is? . . . En zij gingen het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij

vielen neder en bewezen hem hulde. En zij *ontsloten hun kostbaarheden* en boden HEM geschenken aan: goud en wierook en mirre.”

Waarom Christus geschenken kreeg aangeboden

Let erop dat zij vroegen naar het kind Jezus, dat als KONING der Joden werd geboren! Waarom nu boden zij Hem geschenken aan? Wegens zijn geboortedag? Beslist niet, want zij kwamen verscheidene dagen of weken na de dag van zijn geboorte! Was het om ons een voorbeeld te stellen elkaar geschenken te geven? Nee, en let er goed op, zij wisselden geen geschenken uit onder elkaar, maar zij „boden HEM geschenken aan”. Zij gaven hun geschenken aan Christus, niet aan hun vrienden of aan elkaar!

In het oosten is het niet de gewoonte een koning of een ander belangrijk personage met lege handen te benaderen. Ook in het Oude Testament staan hiervan voorbeelden. Deze gewoonte om een geschenk aan te bieden is in verscheidene delen van de wereld nog steeds in zwang (vgl. *Adam Clarke Commentary*, vol. 5, p. 46).

Deze wijzen stelden geen nieuwe christelijke gewoonte in om ter ere van Christus' geboortedag geschenken uit te wisselen. Zij handelden volgens een oud oosters gebruik om een koning een geschenk aan te bieden als zij in zijn aanwezigheid kwamen. Zij naderden „de Koning der Joden” *in persoon*. Derhalve vereiste de gewoonte dat zij geschenken zouden aanbieden — zoals de koningin van Scheba geschenken aan Salomo bracht — zoals veel mensen vandaag een geschenk meebrengen naar de residentie van een staats- of regeringshoofd als zij deze een bezoek brengen.

Nee, de gewoonte om over en weer geschenken uit te delen komt *niet* voort uit deze bijbelse gebeurtenis, maar is, zoals de geschiedkundige bronnen tonen, de *voortzetting* van een oud heidens gebruik. In plaats van Christus te eren, vertraagt het juist elk jaar opnieuw in de kersttijd zijn Werk.

Wordt Christus werkelijk geëerd?

De volgende twee argumenten worden vaak gebruikt om het vieren van Kerstmis te rechtvaardigen.

1) Velen redeneren als volgt: „Maar omdat de exacte datum van Jezus' geboorte onbekend is, moeten we om zijn geboortedag te vieren toch een bepaalde datum vaststellen?” Het antwoord luidt nee! Zie nogmaals het eerder aangehaalde citaat uit de *Catholic Encyclopedia*: „Alleen zondaars hielden grote feesten op de dag waarop zij in deze wereld werden geboren.” De viering van verjaardagen is geen christelijke, maar een heidense gewoonte!

2) Toch zeggen nog veel mensen: „Al is dit allemaal waar — al was Kerstmis een heidens gebruik ter ere van de valse zonnegod, dan nog vieren wij het niet om die valse god te eren, wij vieren het om Christus te eren.”

Maar wat antwoordt GOD hierop in zijn Woord? „Neem u er dan voor in acht, dat gij u niet laat verleiden . . . hun voorbeeld te volgen, en dat gij hun goden niet zoekt, zeggende: hoe dienden deze volken hun goden? zo wil ik het ook doen. Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen; want al wat de Here een gruwel is, wat Hij haat, doen zij voor hun goden” (Deut. 12:30-31).

In zijn voor ons bedoelde Instructieboek zegt God duidelijk, dat Hij dat soort verering niet accepteert, ook al is het bedoeld om Hem te eren. Voor Hem, zegt Hij, is het een *gruwel*, en daarom eert het niet Hem, maar valse heidense goden. God zegt dat wij Hem niet mogen eren „naar eigen eer en geweten”, zoals wel wordt gezegd. Jezus zei ondubbelzinnig: „God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid” (Joh. 4:24). En wat is waarheid? Gods Woord, de Bijbel, is de waarheid (Joh. 17:17); en de Bijbel zegt dat God geen aanbidding accepteert als de mensen daarbij een heidens gebruik of wijze van aanbidding nemen en trachten daarmee Christus te eren.

Bovendien zei Jezus: „*Tevergeefs* eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn” (Matth. 15:9). Kerstmisviering is een *traditie van de mens* en de geboden van God verbieden dit. Jezus zei ook: „Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen.”

Dat is precies wat tegenwoordig miljoenen mensen doen. Zij verwaarlozen het gebod van God. Met betrekking tot de gewoonten van de heidenen en het gebruik daarvan om God te eren zegt God: „Niet alzo zult gij de Here, uw God, dienen.”

Toch vatten de meeste mensen dit gebod van God licht op, of zij vinden dat het eigenlijk helemaal niets te betekenen heeft, en leven met het vieren van Kerstmis de tradities van de mensen na.

Vergis u niet! God staat u toe Hem te trotseren en ongehoorzaam te zijn. Hij staat u toe de massa en de tradities van de mens te volgen. Hij staat u toe te zondigen. Maar Hij zegt ook dat er een dag van verantwoording zal komen. Wat u zaait, zult u oogsten! Jezus was het *levende* Woord van God in Persoon, en de Bijbel is het *geschreven* Woord van God. En wij zullen voor de eeuwigheid naar deze woorden worden geoordeeld! Zij moeten niet te licht worden opgevat of verwaarloosd.

Wij zijn in Babylon en wisten het niet

Kerstmis is een commerciële aangelegenheid geworden. Het wordt in stand gehouden door de grootste advertentiecampagnes van het jaar. U ziet overal in de etalages eerst St. Nicolaas en daarna worden we aangemoedigd tot de „geest van Kerstmis”. Ook in de media wordt dit heidense seizoen opgehemeld. De mensen zijn in hun lichtgelovigheid hier zo mee geïnjecteerd, dat zij aanstoot nemen aan de waarheid. Maar de „geest van Kerstmis” wordt ieder jaar opnieuw opgeroepen, niet om Christus te eren, maar om goederen te verkopen! Net als alle misleidingen van Satan verschijnt het als „een engel des lichts”, is het gemaakt om goed te lijken. Ieder jaar worden miljoenen uitgegeven, terwijl de zaak van Christus zelf lijdt. Het is onderdeel van het economische systeem van Babylon!

Wij belijden christelijke naties te zijn, maar wij zijn in Babylon, zoals de profetie voorspelde, en we wisten het niet! „Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen” — die nu spoedig zullen komen — is de waarschuwing van Openbaring 18:4.

Waarom steekt u dit jaar uw geld, in plaats van in allerlei cadeaus, niet in Gods Werk?

*Hoe dikwijls hoort u niet na
Sinterklaas . . .*

„Nog 2½ week voor de Kerstinkopen”

Maar wacht eens! Hebt u er ooit bij stilgestaan *waarom* wij eigenlijk zulke dagen als Kerstmis, Pasen, enz. vieren? Men veronderstelt dat deze feestdagen christelijk zijn. Maar waarom geeft de Bijbel er dan geen steun aan? En welke dagen zijn *wel* heilig volgens de Bijbel?

De antwoorden op deze vragen zijn te vinden in het gratis boekje *Heidense Feestdagen — of Gods Heilige Dagen?*

Waarschijnlijk zal de waarheid een verrassing voor u zijn.

Heidense Feestdagen
of Gods Heilige
Dagen?

**DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS
UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.**

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het evangelie aan alle volken te verkondigen.

